

31993R0315

1993 2 13

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 37/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 315/93
1993 m. vasario 8 d.
nustatantis Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi yra svarbu patvirtinti priemones, kurių tikslas – palaipsniui sukurti vidaus rinką iki 1992 m. gruodžio 31 d.; kadangi vidaus rinka apima teritoriją, neturinčią vidaus sienų, kurioje garantuojamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas;

kadangi taisyklių, priimtų valstybėse narėse, skirtumai gali trukdyti bendrosios rinkos funkcionavimui ir kadangi būtina nustatyti suderintą Bendrijos taisyklių priėmimo tvarką;

kadangi teršalai į maistą gali patekti bet kurioje stadijoje nuo gamybos iki vartojimo;

kadangi siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, būtina nuolatos kontroliuoti, kad teršalų kiekis neviršytų toksikologiškai leistino lygio;

kadangi teršalai turi būti šalinami visada, kai tik tai galima padaryti geros darbo praktikos dėka; kadangi valstybės institucijos, kurios turi profesiniu požiūriu kvalifikuotus ir patyrusius atstovus, gali efektyviai kontroliuoti, kaip taikoma gera darbo praktika;

kadangi šis reglamentas turi būti taikomas nepažeidžiant nuostatų, priimtų pagal kitas konkretesnes Bendrijos taisykles;

kadangi sveikatos apsaugos labai būtina skatinti ieškoti būdų, kaip visapusiškai spręsti teršalų maiste klausimą;

kadangi visais klausimais, kurie gali turėti poveikį visuomenės sveikatai, turi būti konsultuojamasi su Maisto produktų moksliniu komitetu, įsteigtu Sprendimu 74/234/EEB ⁽⁴⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Šis reglamentas taikomas teršalams, patenkantiems į maistą.

Sąvoka „teršalas“ reiškia bet kokią medžiagą, kuri dedama į maistą nenorint specialiai pakenkti ir kuri išlieka jį gaminant (įskaitant grūdinių kultūrų auginimą, gyvulių auginimą bei jų veterinarinę priežiūrą), perdirbant ir apdorojant, pakuojant bei perpakuojant, transportuojant ar laikant, arba gali patekti į maistą dėl aplinkos užteršimo. Iš išorės patenkančios medžiagos, pavyzdžiui, vabzdžių dalelės, gyvulių plaukai ir panašios neįeina į šią sąvoką.

2. Šis reglamentas netaikomas teršalams, kurie yra konkretesnių Bendrijos taisyklių objektas.

Įsigaliojus šiam reglamentui, Komisija informacijos tikslu taisyklių, nurodytų pirmoje pastraipoje, sąrašą skelbia *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*. Komisija prireikus šį sąrašą atnaujina.

3. Su maisto teršalais susijusios nuostatos priimamos pagal šį reglamentą, išskyrus nuostatas, nustatytas 2 dalyje minėtose taisyklėse.

⁽¹⁾ OL C 57, 1992 3 4, p. 11.

⁽²⁾ OL C 129, 1991 5 20, p. 104 ir 1993 m. sausio 20 d. sprendimas (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 223, 1992 8 31, p. 24.

⁽⁴⁾ OL L 136, 1974 5 20, p. 1.

2 straipsnis

1. Maistas, kuriame teršalų kiekis visuomenės sveikatos ir ypač toksikologiniu požiūriu viršija leistinas ribas, neturi patekti į rinką.

2. Be to, teršalų kiekis maiste turi būti kiek įmanoma mažesnis, kiek to galima realiai pasiekti, taikant gerą darbo praktiką įvairiose maisto gamybos stadijose, kaip nurodyta 1 straipsnyje.

3. Visuomenės sveikatai apsaugoti ir atsižvelgiant į 1 dalį prirėikus 8 straipsnyje nustatyta tvarka nustatomos didžiausios leidžiamos ribos konkrečioms teršalams.

Šios ribos patvirtinamos neišsamaus Bendrijos sąrašo forma ir gali apimti:

- leidžiamas to paties teršalo ribas skirtinguose maisto produktuose,
- analitinio aptikimo ribas,
- nuorodas į naudojamus mėginių ėmimo ir analizės metodus.

3 straipsnis

Nuostatos, kurios gali turėti poveikį visuomenės sveikatai, priimamos pasikonsultavus su Maisto produktų moksliniu komitetu.

4 straipsnis

1. Kai valstybė narė, gavusi naują arba pakartotinai įvertinusi turimą informaciją, turi pagrindo įtarti, kad teršalo kiekis maiste, nors ir atitinka šio reglamento ar specialaus reglamento, priimto pagal šį reglamentą, nuostatas, tačiau kelia pavojų sveikatai, ji gali laikinai sustabdyti arba apriboti šių reglamentų atitinkamų nuostatų taikymą savo teritorijoje. Tuo atveju ji turi nedelsiant apie tai pranešti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai, nurodydama savo sprendimo priežastis.

2. Komisija Maisto produktų nuolatiniame komitete, įsteigtame Sprendimu 69/314/EEB⁽¹⁾, turi kaip galima greičiau išnagrinėti priežastis, kurias pateikė valstybė narė, kaip nurodyta 1 dalyje, ir kuo greičiau pateikti savo nuomonę bei imtis visų būtinų priemonių 8 straipsnyje nustatyta tvarka.

5 straipsnis

1. Valstybės narės negali drausti, riboti arba trukdyti pateikti į rinką maisto produktus, kurie atitinka šio reglamento ar

konkrečių nuostatų, priimtų pagal šį reglamentą, reikalavimus dėl teršalų kiekio tuose maisto produktuose.

2. Jei Bendrijos nuostatos dėl didžiausių leidžiamų ribų, nurodytų 2 straipsnio 3 dalyje, nebuvo priimtos, taikomos atitinkamos nacionalinės nuostatos, kurios neprieštarauja Sutarties nuostatom.

3. a) Jei valstybė narė toliau taiko nacionalinių įstatymų nuostatas, ji per šešis mėnesius nuo šio reglamento priėmimo dienos apie tai turi informuoti Komisiją ir kitas valstybes nares;

b) jei valstybė narė laikytų būtina priimti naujus teisės aktus, ji turi pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie numatytas priemones ir pateikti jas pagrindžiančias priežastis. Komisija su kitomis valstybėmis narėmis konsultuojasi Maisto produktų nuolatiniame komitete joms prašant arba tuo atveju, jei ji mano, jog tokia konsultacija reikalinga.

Valstybės narės numatytų priemonių gali imtis tik po trijų mėnesių nuo pranešimo dienos ir tik tuo atveju, jei Komisijos nuomonė buvo palanki.

Pastaruoju atveju iki laikotarpio, nurodyto antroje pastraipoje, pabaigos Komisija pradeda 8 straipsnyje numatytą procedūrą tam, kad nustatytų, ar valstybės narės numatytos priemonės gali būti įgyvendinamos, jei būtina, su atitinkamais pakeitimais.

6 straipsnis

Kiekvienais metais Komisija Maisto produktų nuolatiniame komitete pateikia ataskaitą apie bendrą Bendrijos teisės aktų dėl teršalų tobulinimo eigą.

7 straipsnis

Įsigaliojus šiam reglamentui, po ketverių metų Komisija turi pateikti Tarybai ataskaitą apie įgytą patirtį, prirėikus, kartu su atitinkamais pasiūlymais.

8 straipsnis

Komisijai padeda Maisto produktų nuolatinis komitetas, toliau vadinamas „Komitetu“.

Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį gali nustatyti pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos siūlymu. Valstybių narių atstovų Komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

⁽¹⁾ OL L 291, 1969 11 19, p. 9.

Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones

patvirtina Komisija, išskyrus tuos klausimus, dėl kurių Taryba paprasta balsų dauguma balsavo prieš pasiūlytas priemones.

9 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1993 m. kovo 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1993 m. vasario 8 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. TRØJBORG
